

**ROLUL ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE
ÎN IMPLEMENTAREA STRATEGIEI NAȚIONALE
DE APĂRARE A ȚĂRII**

**THE ROLE OF LOCAL PUBLIC ADMINISTRATION
IN IMPOLEMENTING THE COUNTRY'S
NATIONAL DEFENSE STRATEGY**

DECEBAL FAGĂDAU*

Rezumat: În prezenta lucrare se descrie rolul serviciilor publice ale unității administrativ – teritoriale, rolul comitetelor pentru situații de urgență, rolul autorității publice locale în realizarea monografiei economico - militare și de apărare și implicarea autorităților publice locale pentru siguranța cetățenilor.

Cuvinte-cheie: administrație publică locală; strategia de apărare; servicii publice, situații de urgență, monografie economico-militară.

Abstract: The paper describes the role of the public services of administrative-territorial units, the role of committees for situations of emergency, the role of local public authority in performing the economic-military and defense monograph, as well as the involvement of local public authorities in citizens' safety.

Keywords: local public administration; defense strategy; public services; emergency situations; economic-military monograph.

Strategia de securitate se pune în aplicare de administrația publică locală care joacă un rol deosebit de important în aplicarea legilor care asigură siguranța publică și apărarea națională, printr-o abordare modernă și inovatoare a dezvoltării socio-economice a țării, prin intermediul unor servicii publice, investiții și reglementări de calitate.

Creșterea bunăstării cetățenilor, a nivelului de trai și de sănătate al populației sunt strâns legate de asigurarea unor servicii publice de calitate, de o bună guvernare, de o administrație publică eficientă și transparentă.

* Primarul Orașului Constanța, Academia Națională de Informații (Colegiul Național de Informații)

Rolul serviciilor publice ale unității administrativ – teritoriale

Serviciile publice ale comunei sau orașului/ municipiului sau județului se înființează și se organizează de consiliul local sau consiliul județean în principalele domenii de activitate, potrivit specificului și nevoilor locale sau județene cu respectarea prevederilor legale și în limita mijloacelor financiare de care dispune.

Punerea în practică a strategiei de securitate a țării la nivelul administrației publice locale se realizează și prin servicii publice, precum: serviciile de transport public local, serviciile publice comunitare pentru situații de urgență, protecție civilă, poliție comunitară, pază și protecție pentru siguranța cetățenilor.

Astfel, o principală direcție de acțiune pentru adaptarea și modernizarea infrastructurii la nivelul unităților administrativ teritoriale constă în *reabilitarea, modernizarea și dezvoltarea infrastructurii de transport* în vederea îmbunătățirii calității serviciilor, eficientizării transportului de călători și marfă și alinierea la standardele sistemului european de transport.

Consiliul local și consiliul județean au ca atribuții gestionarea patrimoniului, reabilitarea și modernizarea drumurilor județene fiind de competența consiliului județean iar a străzilor și a drumurilor comunale de competența consiliilor locale.

Serviciul de transport public local de persoane (transport public local de călători), are la bază următoarele principii: respectarea drepturilor și intereselor legitime ale călătorilor; asigurarea deplasării în condiții de siguranță și de confort; protecția mediului; tratament egal și nediscriminatoriu pentru toți utilizatorii; servicii de calitate în condițiile unor tarife accesibile; administrarea eficientă a bunurilor și a fondurilor bănești; dezvoltarea durabilă.

Pentru asigurarea dezvoltării durabile în domeniul serviciului de transport public local de călători consiliile locale stabilesc strategia de dezvoltare și funcționare pe termen mediu și lung a acestor servicii, ținând seama de planurile de urbanism și de programele de dezvoltare economico-socială a localității.

Consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, precum și consiliile județene sunt abilitate să organizeze, să reglementeze, să conducă, să monitorizeze și să controleze servicii de transport public local de călători.

Raporturile dintre autoritățile administrației publice locale și prestatorii de servicii de transport public local de călători se bazează pe relații contractuale stabilite în conformitate cu contractul de concesiune a serviciului respectiv. Concesiunea sau delegarea serviciului de transport public local de călători se face în condițiile stabilite prin contractul-cadru de concesiune și prin regulamentul-cadru de delegare sau de concesiune a serviciilor publice locale de transport local de călători.

Ordonanța Guvernului nr.88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență prevede în

mod expres faptul că, serviciile publice comunitare pentru situații de urgență se organizează în subordinea consiliilor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor.

În conformitate cu prevederile Legii nr.481/2004, republicată, *protecția civilă* este o componentă a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturării operative a urmărilor acestora și asigurării condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate.

Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor ce revin, potrivit prezentei legi, autorităților administrației publice centrale și locale, celorlalte persoane juridice de drept public și privat române, precum și persoanelor fizice.

Serviciile publice comunitare sunt profesionale și voluntare având ca scop principal: apărarea vieții, bunurilor și mediului împotriva incendiilor și dezastrelor, precum și realizarea măsurilor de protecție civilă și fac parte din forțele de protecție ale sistemului de securitate națională.

Serviciile publice comunitare profesionale sunt înființate în subordinea consiliilor județene sub formă de inspectorate județene pentru situații de urgență, iar cele voluntare sunt organizate în subordinea consiliilor locale prin unificarea serviciilor publice de pompieri civili și a formațiunilor de protecție civilă din subordinea acestora. Autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și operatorii economici, indiferent de forma de proprietate, răspund de aplicarea măsurilor de protecție civilă stabilite prin Legea nr.481/2004 republicată, și prin planurile proprii, potrivit domeniului lor de competență.

Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să asigure capacități de intervenție specializate, corespunzător tipurilor de riscuri la care sunt expuse teritoriul și populația, în timpi de răspuns optimi, indiferent de locul și momentul în care se produce situația de urgență.

Măsurile organizatorice și de pregătire pe linia protecției civile au caracter permanent și se intensifică la instituirea stărilor excepționale și la declararea mobilizării sau pe timp de război. Totodată, măsurile de protecție civilă se aplică gradual, în funcție de amploarea și intensitatea situației de urgență.

Autoritățile administrației publice locale sub îndrumarea administrației publice centrale asigură stabilirea și integrarea măsurilor de protecție civilă în planurile și programele de dezvoltare economico-socială ce se elaborează la nivel național, județean și local și urmăresc realizarea acestora.

Măsurile și acțiunile de prevenire din planurile de protecție civilă se planifică și se execută prioritar de către toate autoritățile administrației publice (centrale și locale), potrivit competențelor acestora. Întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de urmările calamităților naturale și a celorlalte situații de protecție civilă o poartă autoritățile administrației publice centrale și locale.

Asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de urmările calamităților naturale și a celorlalte situații de protecție civilă se realizează prin serviciile de urgență, serviciile publice de gospodărie comunală, instituții și operatori economici, inclusiv prin utilizarea, în condițiile legii, a bunurilor din rezervele de stat și a serviciilor și bunurilor puse la dispoziție de organizații neguvernamentale române sau de comunitățile locale și populația din zonele neafectate, de state și organizații străine ori cu caracter internațional.

Consiliile județene, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor au o serie de atribuții în domeniul protecției civile: aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia; aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență; participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și a acțiunilor de protecție civilă, precum și a serviciilor de urgență și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu; stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile; înființează, în condițiile legii și cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, centre de formare și evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgență; gestionează, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparatului și a materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine; asigură spațiile necesare funcționării inspectoratelor pentru situații de urgență corespunzătoare, paza și securitatea acestora și a centrelor operaționale, precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție.

Totodată ca autoritate executivă a administrației publice locale în conformitate cu prevederile legale, primarul are următoarele atribuții principale: propune consiliului local structura organizatorică de protecție civilă; aduce la îndeplinire hotărârile consiliului local în domeniul protecției civile; aprobă planurile operative, de pregătire și planificare a exercițiilor de specialitate; propune fondurile necesare realizării măsurilor de protecție civilă; conduce exercițiile, aplicațiile și activitățile de pregătire privind protecția civilă; coordonează activitatea serviciilor de urgență voluntare; aprobă planurile de cooperare cu localitățile învecinate și organismele neguvernamentale; dispune măsuri și controlează modul de întreținere a spațiilor de adăpostire colective de către

administratorul acestora; urmărește realizarea, întreținerea și funcționarea legăturilor și mijloacelor de înștiințare și alarmare în situații de protecție civilă; răspunde de alarmarea, protecția și pregătirea populației pentru situațiile de protecție civilă; solicită asistență tehnică și sprijin pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă; exercită controlul aplicării măsurilor de protecție civilă în plan local; asigură evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutoare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite; coordonează nemijlocit evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă; stabilește măsurile necesare pentru asigurarea hrănirii, a cazării și a alimentării cu energie și apă a populației evacuate; dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată; cooperează cu primarii localităților sau ai sectoarelor limitrofe, după caz, în probleme de interes comun; gestionează, depozitează, întreține și conservă tehnica, aparatura și materialele de protecție civilă, prin serviciile de specialitate subordonate.

Pregătirea pentru protecția civilă cuprinde pregătirea populației și a salariaților, pregătirea serviciilor de urgență, pregătirea personalului cu funcții de conducere pe linia protecției civile, precum și a personalului de specialitate.

Autoritățile administrației publice, instituțiile publice, operatorii economici și proprietarii de imobile au obligația să prevadă în planurile de investiții și să realizeze adăposturi de protecție civilă.

Autoritățile sunt obligate să identifice și să stabilească posibilitățile de utilizare pentru adăpostire a unor galerii de mină, tuneluri, peșteri, grote etc. existente în apropierea zonelor dens populate sau în zone prevăzute pentru amenajare de tabere de sinistrați, evacuați sau refugiați.

Munițiile se distrug în poligoane ale Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Apărării sau pe terenuri puse la dispoziție de autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială se execută lucrările de asanare. Terenurile stabilite pentru distrugerea muniției se amenajează potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice specifice, elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

În conformitate cu prevederile legale autoritățile administrației publice centrale și locale, au obligația să planifice și să realizeze asigurarea materială și financiară a protecției civile.

Rolul comitetelor pentru situații de urgență

Managementul situațiilor de urgență prevede o serie de principii, și anume: previziunea și prevenirea; prioritatea protecției și salvării vieții oamenilor; respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; asumarea responsabilității gestionării situațiilor de urgență de către autoritățile administrației publice; transparența activităților desfășurate pentru gestionarea situațiilor de

urgență, astfel încât acestea să nu conducă la agravarea efectelor produse; continuitatea și gradualitatea activităților de gestionare a situațiilor de urgență, în funcție de amploarea și de intensitatea acestora; operativitatea, conlucrarea activă și subordonarea ierarhică a componentelor Sistemului Național. Managementul situațiilor de urgență se realizează prin: măsuri de prevenire și de pregătire pentru intervenții; măsuri operative urgente de intervenție după declanșarea fenomenelor periculoase cu urmări grave; măsuri de intervenție ulterioară pentru recuperare și reabilitare.

Prin gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale se înțelege identificarea și monitorizarea, înștiințarea factorilor interesați, avertizarea populației, evaluarea, limitarea, înlăturarea sau contracararea factorilor de risc. Măsurile de limitare, înlăturare sau contracarare a efectelor tipurilor de risc constituie o obligație pentru organele administrației publice centrale și locale cu atribuții în acest domeniu și pentru toate persoanele juridice și fizice, cu excepția persoanelor cu handicap, a bătrânilor, copiilor și a altor categorii defavorizate.

La nivelul municipiilor, orașelor și comunelor sunt constituite comitete locale pentru situații de urgență, formate din președinte (primarul), vicepreședinte (un viceprimar), și membrii: secretarul comunei, orașului, sectorului sau municipiului, după caz; reprezentanți ai serviciilor publice și ai principalelor instituții și operatori economici din unitatea administrativ-teritorială respectivă, precum și manageri sau conducători ai operatorilor economici, filialelor, sucursalelor ori punctelor de lucru locale, care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență; consultanți.

La nivelul județelor sunt constituite, sub conducerea prefectilor, *comitete județene pentru situații de urgență*. Din comitetul județean fac parte președintele consiliului județean, șefi de servicii deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comunală și alți manageri ai unor instituții și societăți comerciale de interes județean care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de urgență, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

Comitetele județene au următoarele atribuții principale: informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General, privind stările potențial generatoare de situații de urgență și iminența amenințării acestora; evaluează situațiile de urgență produse în unitățile administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor; declară, cu acordul ministrului administrației și internelor, starea de alertă la nivel județean sau în mai multe localități ale județului și propun instituirea stării de urgență;

analizează și avizează planurile județene pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență; informează Comitetul Național și consiliul județean asupra activității desfășurate; îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

Ședințele comitetelor pentru situații de urgență se desfășoară în prezența majorității membrilor sau a înlocuitorilor desemnați. Hotărârile comitetelor pentru situații de urgență se adoptă cu votul a două treimi din numărul membrilor prezenți, cu excepția punerii în aplicare a planului de evacuare, care se face în baza deciziei președintelui comitetului.

La nivelul administrației publice locale se constituie, prin dispoziția primarului, Centre operative pentru situații de urgență cu activitate temporară care sunt structuri tehnico-administrative înființate în scopul îndeplinirii funcțiilor specifice pe durata stării de alertă, în cazul situațiilor de urgență, precum și pe timpul unor exerciții, aplicații și antrenamente pentru pregătirea răspunsului în astfel de situații.

Centrele operative se constituie din personalul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale. Atribuțiile specifice ale comitetelor și centrelor operative se prevăd în regulamentele de organizare și funcționare proprii instituțiilor respective, în raport cu specificul situațiilor de urgență gestionate și al funcțiilor de sprijin pe care le îndeplinesc.

Autoritățile administrației publice locale poartă întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de urmările situațiilor de urgență. Asigurarea condițiilor se realizează prin serviciile de urgență, serviciile publice de gospodărire comunală, instituții și operatori economici, inclusiv prin utilizarea, în condițiile legii, a bunurilor din rezervele de stat și a serviciilor și bunurilor puse la dispoziție de organizații neguvernamentale române sau de comunitățile locale și populația din zonele neafectate, de state și organizații străine ori cu caracter internațional.

Caracteristic managementului situațiilor de urgență este faptul că predictibilitatea locului de manifestare a situațiilor respective determină posibilitatea avertizării populației din zonele potențial a fi afectate, precum și a autorităților administrației publice centrale și/sau locale.

Managementul situațiilor de urgență înseamnă aplicarea unor politici, proceduri și practici având ca obiective identificarea, analiza, evaluarea, tratarea, monitorizarea și reevaluarea riscurilor în vederea reducerii acestora astfel încât comunitățile umane și cetățenii să poată trai, munci și să își satisfacă trebuințele și aspirațiile într-un mediu fizic și social durabil.

Prin componenta sa de Protecție civilă, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență este parte a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu

integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, prevăzute de Legea nr 481/2004.

Activitățile și măsurile de protecție civilă sunt de interes național, au caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor ce revin autorităților administrației publice centrale și locale, celorlalte persoane juridice de drept public și privat române, precum și persoanelor fizice, planificându-se, organizându-se și aplicându-se în concordanță cu prevederile legale și ale actelor normative de aplicare subsecvente, ale Strategiei de Securitate Națională, cu planurile și programele adoptate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, precum și cu programele și procedurile elaborate de organismele specializate ale ONU, NATO și UE.

Concepția, organizarea, desfășurarea și managementul activităților de protecție civilă se stabilesc și se realizează la nivel național și local pe principiile autonomiei, subsidiarității, legalității, responsabilității, corelării obiectivelor și resurselor, cooperării și solidarității.

Securitatea internă privește, deopotrivă, siguranța cetățeanului și securitatea publică, securitatea frontierelor, a energiei, a transporturilor și a sistemelor de aprovizionare cu resurse vitale, precum și protecția infrastructurii critice.

Aceasta include, din punct de vedere structural, securitatea socială și asigurarea stării de legalitate, contracararea terorismului și a criminalității organizate, securitatea activităților financiar-bancare, a sistemelor informatice și a celor de comunicații, protecția împotriva dezastrelor și protecția mediului.

Aceste responsabilități revin preponderent: administrației publice și structurilor de ordine publică, precum și celor care se ocupă cu prevenirea și gestiunea urgențelor civile, securitatea frontierelor și garda de coastă; structurilor de informații, contrainformații și securitate; organismelor de prevenire a spălării banilor și de control al importurilor și exporturilor strategice; structurilor militare, în situații deosebite, pentru unele activități.

Având în vedere amplificarea riscurilor generate de posibilitatea producerii unor acțiuni teroriste, inclusiv prin utilizarea unor mijloace radioactive, chimice sau biologice, sau prin provocarea de sabotaje, distrugerii ori modificări funcționale periculoase ale unor instalații, precum și riscul sporit de producere a unor dezastre industriale sau naturale, sarcina asigurării securității interne devine tot mai complexă.

Rolul autorității publice locale în realizarea monografiei economico - militare și de apărare

Așa cum este stipulat în anexa la Hotărârea Guvernului nr.1174/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind întocmirea și actualizarea monografiei economico-militare a județului, cu modificările și completările ulterioare,

monografia economico-militară a județului, denumită în continuare monografie, reprezintă documentul care cuprinde date și informații referitoare la principalele elemente geografice și de infrastructură, resursele materiale, energetice și umane, precum și alte date și informații din cadrul unităților administrativ teritoriale necesare pentru susținerea efortului de apărare, asigurarea ordinii publice și securității naționale, pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență și de criză, precum și pentru acordarea Sprijinului Națiunii Gazdă în cadrul acțiunilor cu statele membre NATO și parteneri.

Datele și informațiile cuprinse în monografie sunt furnizate de autoritățile administrației publice locale, alte instituții publice, operatorii economici și alte persoane juridice de pe raza județului.

Entitățile furnizoare au obligația să transmită consiliului județean, pe suport hârtie și în format electronic, pe medii de stocare, după caz, în termen de 30 de zile de la data solicitării, datele și informațiile solicitate, în scopul realizării proiectului monografiei. Aceste date se solicită și se centralizează cu sprijinul structurilor teritoriale pentru probleme speciale din cadrul unității administrative.

În conformitate cu prevederile art.2 din Legea nr.477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare – republicată, cu modificările și completările ulterioare, pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare se asigură de către autoritățile publice, conform competențelor stabilite prin lege.

Potrivit art.47 lit. f din aceeași lege consiliile județene și consiliile locale, fiecare în domeniul său de activitate, întocmesc și actualizează monografiile economico-militare ale județului conform instrucțiunilor emise în acest scop.

Pregătirea pentru apărare a persoanelor cu atribuții de conducere în domeniul administrației publice, la nivel local dar și central în conformitate cu prevederile legale, miniștri și demnitari cu rang corespunzător acestora, secretarii și subsecretarii de stat, precum și prefecții, subprefecții, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarii, secretarii municipiilor, orașelor și ai comunelor, conducătorii operatorilor economici și instituțiilor publice cu atribuții la mobilizare și pe timp de război sunt obligați să participe la activități de pregătire specifică, organizate prin grija Statului Major General și a structurilor militare subordonate.

Consiliile județene sunt obligate să asigure centrelor militare terenurile, localurile, instalațiile de telecomunicații, sisteme și servicii informatice, autoturisme, alte dotări și materiale, precum și fondurile necesare desfășurării activității specifice, potrivit normelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Cheltuielile de reparații, întreținere și amenajare a localurilor centrelor militare județene și municipale se suportă de autoritățile administrației publice locale.

Reparațiile capitale pentru localurile aflate în administrare a Ministerului Apărării se suportă de acest minister. Cheltuielile de modernizare a patrimoniului centrelor militare, cele pentru achiziționarea de carburanți-lubrifianți și pentru paza localurilor centrelor militare se suportă din bugetele autorităților administrației publice locale.

Autoritățile administrației publice locale pot dispune mutarea centrelor militare din localurile care le-au fost puse la dispoziție, numai cu acordul Ministerului Apărării și numai după ce noile localuri au fost amenajate conform prevederilor legale.

Autoritățile administrației publice locale asigură plata personalului din afara centrelor militare care desfășoară activitate în cadrul comisiilor locale de recrutare-încorporare.

Implicarea autorităților publice locale pentru siguranța cetățenilor

În ceea ce privește siguranța cetățenilor, la nivelul administrației publice locale la nivel județean sunt înființate conform prevederilor legale *autorități teritoriale de ordine publică*, organisme cu rol consultativ, a căror activitate se desfășoară în interesul comunității.

Autoritatea teritorială de ordine publică este constituită din șeful inspectoratului de poliție județean, un reprezentant al Corpului Național al Polițiștilor, subprefect, 6 consilieri desemnați de consiliul județean, șeful Corpului gardienilor publici al județului, 3 reprezentanți ai comunității, desemnați de președintele consiliului județean, șeful inspectoratului pentru situații de urgență și șeful jandarmilor. Desemnarea nominală a autorității teritoriale de ordine publică este validată de către consiliul județean pentru o perioadă de 4 ani.

Autoritatea teritorială de ordine publică are următoarele atribuții: contribuie la elaborarea planului de activități și la fixarea obiectivelor și indicatorilor de performanță minimali, având ca scop protejarea intereselor comunității și asigurarea climatului de siguranță publică; sesizează și propune măsuri de înlăturare a deficiențelor din activitatea de poliție; face propuneri pentru soluționarea de către organele de poliție a sesizărilor care îi sunt adresate, referitoare la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; organizează consultări cu membrii comunităților locale și cu organizațiile neguvernamentale cu privire la prioritățile siguranței persoanei și a ordinii publice; prezintă trimestrial informări în ședințele consiliului județean, asupra nivelului de asigurare a securității și siguranței civice a comunității; elaborează anual un raport asupra eficienței activității unităților de poliție, care se dă publicității.

La nivelul administrației publice locale în baza principiului descentralizării și al principiului autonomiei locale funcționează servicii publice pentru asigurarea

unui climat de siguranță al cetățenilor, și anume: *poliția locală, poliția comunitară ori servicii de protecție și pază*, servicii permanente la dispoziția cetățeanului, pregătite în orice moment de acțiune și intervenție.

Din anul 2010 managementul unităților sanitare a fost transferat către consiliile județene. Astfel, spitalele au fost preluate de către consiliile județene care au alocat din bugetele aferente sume considerabile pentru bunul mers al activității acestora, întrucât sănătatea este o problemă de securitate și de siguranță națională. Este oportun pentru evitarea unor epidemii, pandemii, etc. să existe spitale la nivelul standardelor europene, lucru care în unele județe s-a și împlinit prin grija autorităților administrației publice locale și prin atragerea de fonduri cu finanțare externă.

Poluarea aerului este, potențial cea mai gravă problemă pe termen scurt și mediu din punct de vedere al sănătății, aerul poluat fiind mai dificil de evitat decât apa poluată. Efectele lui, care pătrund peste tot, dăunează sănătății, degradează construcțiile și mediul natural.

În vederea asigurării unui nivel de trai cât mai bun al cetățenilor, în concordanță cu asigurarea unui climat mai sigur la nivelul autorităților administrației publice locale au fost elaborate strategii de dezvoltare economico-socială care își propun să susțină continuarea progresului economic și social la nivelul de ansamblu al unităților administrativ teritoriale, în special la județe și în particular creșterea nivelului economic și social al comunităților rurale prin furnizarea condițiilor necesare acestui proces.

Un accent deosebit se pune pe învățământ, transformarea sistemului de învățământ trebuie accelerată și orientată ferm spre cerințele determinate de noile realități. În acest scop sistemul de învățământ trebuie să asigure stimularea educației permanente, reforma educației timpurii, susținerea permanentă a educației, cercetării și inovării de către autoritățile administrației publice locale.

Concluzii

În condițiile noului mediu de securitate, apărarea și securitatea națională au nevoie de o nouă abordare – sistemică, profundă și cuprinzătoare, în condițiile în care toate aceste instituții trebuie să acționeze într-un regim de coordonare eficientă și eficace.

Reforma sectorului de securitate impune transformarea profundă a instituțiilor din administrația publică centrală și locală, creșterea calității actului de conducere, o mai bună coordonare națională a acestora și asigurarea integrării lor funcționale în sistemele de securitate din care România este parte. Eforturile vor viza consolidarea și profesionalizarea controlului civil asupra forțelor care au responsabilități în domeniul securității naționale și se vor focaliza asupra structurilor, normelor, relațiilor, misiunilor, instruirii și resurselor sistemului, cu

stricta respectare a principiilor democrației, eficienței, transparenței și non-partizanatului politic.

Ca principalele direcții de acțiune în acest scop se pot reține: fundamentarea unui nou cadru legislativ privind transformarea instituțiilor din administrația publică locală, cu responsabilități în domeniu, în acord cu cerințele noului mediu de securitate; elaborarea și implementarea unei noi concepții privind rolul politicii de apărare în cadrul politicii de securitate pentru a face față noilor provocări; constituirea comunității naționale de informații, având ca scop creșterea eficienței, sporirea responsabilității și optimizarea folosirii resurselor în combaterea noilor riscuri și amenințări la adresa securității naționale; îmbunătățirea comunicării și transformarea sistemului de educație prin modernizarea și diversificarea programelor de pregătire și dezvoltarea cercetării având ca obiectiv securitatea națională.

Transparența, eficacitatea și eficiența, responsabilitatea și operativitatea în asigurarea serviciilor publice, ca principii ale bunei guvernări, pot deveni tangibile inclusiv în măsura în care personalul din administrația publică este unul profesionist și performant. Astfel, pentru a se adapta și implicit, pentru a răspunde cât mai eficient nevoilor actualului context socio-economic în care se află România, administrația publică locală dar și cea centrală, trebuie să își concentreze esența misiunii sale clasice, de punere în aplicare a legii și de furnizare de servicii publice, spre o abordare modernă și inovatoare, axată pe facilitarea dezvoltării socio-economice a țării, prin intermediul unor servicii publice, investiții și reglementări de calitate. În acest sens sunt necesare procese decizionale coerente, resurse umane competente și bine gestionate, un management eficient și transparent al cheltuielilor publice, o structură instituțional-administrativă adecvată.

O administrație în cadrul căreia se practică standarde etice și de integritate apte să consolideze climatul de încredere și de respect reciproc, este una care se preocupă de propria sa calitate și de creșterea gradului de responsabilitate față de cetățeni. În concluzie, rolul administrației publice locale în punerea în practică a strategiei naționale de securitate este unul extrem de important, prin asigurarea unor servicii publice de calitate în sprijinul cetățenilor, aceștia fiind principalii beneficiari ai politicii de securitate, având dreptul și datoria de a contribui activ la construcția ei cotidiană. Cetățeanul, are potrivit Constituției în materie de securitate națională, drepturi inalienabile dar și obligații proprii, asumate conștient și în acest sens, trebuie să-și dezvolte un comportament participativ și responsabil, educația civică fiind calea cea mai potrivită pentru armonizarea acestor drepturi și obligații ce conferă adevărata substanță a patriotismului civic autentic și profund.

O astfel de administrație trebuie să fie capabilă să utilizeze cât mai eficient resursele disponibile pentru a atinge rezultatele scontate, să se adapteze, să anticipeze, să răspundă prompt nevoilor din ce în ce mai diversificate ale societății, să fie accesibilă beneficiarilor și responsabilă în fața acestora. Doar o astfel de administrație va fi credibilă și capabilă să implementeze politici publice în interesul cetățenilor.

Rolul Primarului este acela de a sprijini și de a pune în practică toate elementele unei Strategii Naționale de Apărare așa cum este ea formulată de Președintele României și aprobată de Parlamentul României. Administrația locală este un element foarte important în prezervarea securității cetățeanului iar transparentizarea deciziilor, permanenta preocupare ca toate autoritățile executive să-și păstreze capacitatea de adaptare, flexibilitate și eficacitate la noile provocări de securitate cu care România dar și Uniunea Europeană se confruntă în ultima perioadă fac din factorul local un actor major în Strategia de Securitate.

BIBLIOGRAFIE

- *** *Legea nr. 51/1991* privind siguranța națională a României;
- *** *H.G. nr. 1088 din 09.11.2000* – Regulamentul de apărare împotriva incendiilor în masă;
- *** *Legea nr. 415 / 27 iunie 2002* privind organizarea și funcționarea CSAT;
- *** *Legea nr. 182 din 12 aprilie 2002* privind protecția informațiilor clasificate;
- *** *H.G. nr. 585 din 13 iunie 2002* pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România;
- *** *Constituția României, 1991*, modificată și completată prin *Legea de revizuire a Constituției României nr. 429 / 2003*, în Monitorul Oficial al României, 29 octombrie 2003;
- *** *Strategia valorificării surselor regenerabile de energie, H.G. 1535/ 2003*;
- *** *Legea nr. 333 din 22 iulie 2003*, privind paza obiectivelor, bunurilor valorilor și protecția persoanelor;
- *** *Legea nr. 484 din 18 noiembrie 2003* privind aprobarea OUG 80/2003 și a Codului internațional pentru securitatea navelor și facilităților portuare (Codul ISPS);
- *** *Legea nr. 535/2004* privind prevenirea și combaterea terorismului;
- *** *Ordinul Ministrului Economiei nr. 660/2004* – Ghidului de identificarea elementelor de infrastructura critică din economie;

- *** *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21 din 15.04.2004* privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență;
- *** *H.G. nr. 1491 din 09.09.2004* – Regulamentul cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență;
- *** *H.G. nr. 2288 din 09.12.2004* – Aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;
- *** *H.G. nr. 1854/2005* pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații;
- *** *Codul Aerian al României, consolidat cu Legea nr. 399/2005;*
- *** *H.G. nr. 547 din 09.06.2005* – *Strategia națională de protecție civilă;*
- *** *H.G. nr. 642/2005* – Criteriile de clasificare a unităților administrative teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice;
- *** *H.G. nr. 1222/2005* – Principiile evacuării în situații de conflict armat;
- *** *Ordinul nr. 660 din noiembrie 2005* al ministrului economiei și comerțului privind aprobarea Ghidului de identificare a elementelor de infrastructură critică în economie;
- *** *Legea nr. 319/2006* a securității și sănătății în muncă;
- *** *Legea nr. 307 din 12.07.2006* privind apărarea împotriva incendiilor;
- *** *Legea nr. 212/24 mai 2006* privind modificarea și completarea Legii nr. 481/2004 privind protecția civilă;
- *** *H.G. nr. 1489/2004* – Organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, modificată și completată prin H.G. nr. 386/2006;
- *** *H.G. nr. 1040 din 09.08.2006* – Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență;
- *** *Ordinul Ministrului Economiei nr. 671/2006:* privind înființarea „Grupului de Lucru pentru Protecția Infrastructurii Critice din domeniul Energiei Electrice”;
- *** *Ordin MAI nr. 1474/2006* privind „Regulamentul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență”.
- *** *Strategia de Securitate Națională a României, 2007.*
- *** *Strategia energetică a României pentru perioada 2007-2020, Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 781/19.XI.2007.*
- *** *Ordinului nr. 290/31.05.2007* al Ministrului Transporturilor, pentru introducerea măsurilor de consolidarea securității portuare în fața amenințării atentatelor la adresa securității.

- *** *H.G. nr. 537 din 06.06.2007* – Contravențiile la normele de apărare împotriva incendiilor.
- *** *H.G. nr. 969 din 22 august 2007* – Organizarea, desfășurarea și conducerea pregătirii pentru apărare a persoanelor cu atribuții de conducere în domeniul administrației publice, la nivel central și local.
- *** *Legea apărării naționale a României nr.45/1995*, Monitorul oficial al României, Partea I, nr.172/1994;
- *** *Legea nr.215/2001* a administrației publice locale - republicată, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.123/2007;
- *** *Ordonanța Guvernului nr.88/2001* privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.544/2001;
- *** *Legea nr.218/2002* privind organizarea și funcționarea Poliției Române, - republicată, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.307/2014;
- *** *Legea nr.477/2003* privind pregătirea economiei și a teritoriului pentru apărare – republicată, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.201/2014;
- *** *Legea nr.393/2004* privind statutul aleșilor locali, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.912/2004;
- *** *Legea nr.481/2004* privind protecția civilă – republicată, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.554/2008;
- *** *Legea nr.195/2006* a descentralizării, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.453/2006;
- *** *Hotărârea Guvernului nr.1174/2011* pentru aprobarea Instrucțiunilor privind întocmirea și actualizarea monografiei economico - militară a județului, respectiv a municipiului București, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.862/2011;
- *** *Legea nr.67/2004* privind alegerea autorităților administrației locale, Monitorul Oficial al României, partea I, nr.554/2008;
- *** *Strategia Națională de Apărare a Țării* pentru perioada 2015 – 2019;
- AUBY, Jean –Marie, AUBY Jean-Bernard, *Institutions administratives*, 7 edition, Editions Dalloz, 1996;
- IORGOVAN, Antonie, *Tratat de drept administrativ*, Editura All Beck, București, 2002;
- MANDA Corneliu, *Drept administrativ, Tratat elementar*, ediția a IVa, Editura Lumina Lex, București, 2007;
- www.cdep.ro/pls/dic/site.page.id=339, Constituția României;
- www.presidency.ro/static/Strategia%20Nationala%20de%20Aparare%20a%20Tarii.pdf.

